

Címe: Ég vonala (fotó)
Portik Szabolcs Huba
NYME SEK 1. éves képi ábrázolás szak
Tóth Csaba festőművész

Tanulmányozva a régi festményeket és munkákat a természet és a környezet megjelenítése és találkozása a fentnek és lentnek, az, hogy hol határolódik el és annak megértése, hogy az nem konkrétan megfogható, e gondolatok adták az alap elgondolást a képek létrehozásakor.

A felhasznált készülékek főbb adatai, amik az alkotás készítésekor szerepet játszottak:

Telefon: Huawei U8120

Kamera adatai: 3,2 Mpx felbontás 2048x1536 px 72dpi és 24bitráta

scanner: HP Deskjet 1050 J410 seria

Fő adatai: 1200 DPI szkennelésre képes valamint fotók nyomtatására is alkalmas

A fotózás művészeténél már annyiszor elmondott és lassan már szlogenné vált jókor jó helyen való ottlét és a pillanat megfogásának képessége, észrevétele itt is nagy szerepet játszott, főleg, hogy a munkám során semmilyen grafikai és fotójavító programot nem akartam fel használni. Hiszen így is meg lehet mutatni a természet szépségét és a látóvonal soha nem konkretizálható választvonalát jobban ki lehet hangsúlyozni, mint egyéb módszerekkel esetleg rossz irányba haladnék. Az elkészült képeket minden szemszögből megnézve és minden lehetséges vágás figyelembe vételével választottuk ki a Tanár Úr segítségével, figyelembe véve és szem előtt tartva az alap elképzelést. Majd a fotóknál a nyomtatási lehetőségeket is figyelembe kellett vennünk, így erre kerestünk megoldásokat. Több próbanyomtatást is elvégeztünk míg eljutottunk a legegyszerűbb megoldáshoz, amiben nem lesz pixeles a kész műalkotás. Mivel ezek digitális technológiával készült képek, emiatt ezeket nem lehet a minőség romlása nélkül a végtelenségig nagyítani. Így a kívánt méret lemondását vagy megoldását kellett keresnünk. Tanulmányaim során képbe került a szkennelés, amivel a kézzel készített munkákat lehet nagyon jól felnagyítani és akár digitálisan dolgozni rajta. Ez hozta meg a probléma megoldását. Így fotópapírra a város legjobb nyomdájába kerültek kinyomtatásra fotó méretben, majd ezeket magas DPI számmal be szkenneltem és a kívánt méretben újra kinyomtattam. Ezáltal már nem lett pixeles, azaz megmaradt a minősége, de a méretet is el tudtuk érni a képeimen.

Mind a két képen alacsonyan helyezkedik el a város talaja. Nagyobb részét az ég fedi be ami a lebukó Nap még utolsó sugaraival bevilágítja a tájat. A képeken a perspektíva és a téma az, ami megegyezik azon kívül semmi más. Míg az egyik dinamikus, addig a másik nyugalmi állapotot örökít meg, mint ahogy a nagy tájképfestőknél láthattuk, akiknek munkáik inspiráltak és adták a képek elkészítésének ötletét. Az ókori civilizációk perspektíváját és például a ősi Kína atmoszféráját vettem át és jelenítettem meg képeimen, pillanatnyi lenyomatban, a jelenlegi kor leggyorsabb képkészítő módszerével. A felhők művészi megjelenése a képek mélységét és dinamikáját is elősegítik, mint ahogy ez oly sok régi festményen látható. A művészek különböző színekkel és különböző természeti jelenségek segítségével vittek a mozdulatlan természetbe mozgást és lendületet, amelynek segítségével vezetik végig a tekintetet a műalkotáson, ahogy alkotásomon is látható.

Az ég vonala 1 című képen ez látható: naplemente, ami aranyszínűbe borítja a várost, míg csendes nyári zápor mossza az utcákat tisztára. Az égbe nyúló épületek törik meg ezt az egyenes vonalat, ami a felhőkön áttör és néhol mintha köd pamacsokként törnének a felszínre. Az épület belső biztonságából lett készítve, de ennek ellenére úgy érezhetjük, mintha egy pillanatra megállna az idő és mi gyönyörünket lelhetjük e tüneményben, ami folyamatosan változik,

miközben mi magunk is a felénk zuhanó esőcseppeket élvezhetnénk, ahogy hozzánk ér, mialatt az itt - ott felvillanó autók adnak életjelet az emberi létről és mozgásról. Ami nem szűnik meg semmilyen időkörmények között sem.

Az ég vonala 2 című képen a Hold és a békésen lenyugvó Nap a jól megszokott színekkel festi be a várost. A kép tájolása földhöz közeli, míg a várost meg világítják a lebukó Nap utolsó sugarai, amiket meg tör a földből kitörő épületek, amik nem különülnek el a talajtól és az égitestek irányába vezetik tekintetünk, a fényes Holdra és társára, az Esthajnalcsillagra melyek régóta tájékozódást nyújtottak mindenkinek. A régi civilizáció emberei vajon milyen égi vonalakat láthattak és azok is ennyi színben parádéztak, ahogy a felhők és lebukó Nap utolsó sugarai az eget át színezik? Soha nem látott és talán soha ki nem fogyó színpalettával nyugózve le a szemet. A szennyezettségnek megfelelően napi szinten vagy csak a modern kor szennyezettsége miatt ilyen szép az ég és föld felszín találkozása. Mindenesetre mindenképpen lenyűgöző és minden alkalommal más. Mennyire új ez a gondolkodás és ezek a gondolatok vajon meddig lesznek időt állók? Nem szükséges ezen sokat törni a fejünket, hiszen különböző művészek változatos stílusú képeken próbálták megörökíteni és sokféleképpen meg jeleníteni e csodákat, koruknak megfelelő festészeti vagy grafikai stílusnak megfelelően.